

کد کنترل

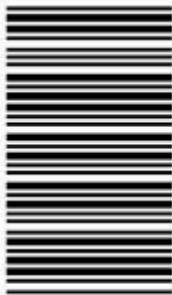
122

E

نام:

نام خانوادگی:

محل امضا:



122E



اگر دانشگاه اصلاح شود مملکت اصلاح می‌شود.
امام خمینی (ره)

جمهوری اسلامی ایران

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری
سازمان سنجش آموزش کشور

صبح جمعه
۱۳۹۶/۱۲/۴

دفترچه شماره (۱)

آزمون ورودی دوره دکتری (نیمه‌تمکن) - سال ۱۳۹۷

رشته فلسفه و کلام (کد ۲۱۳۳)

مدت پاسخگویی: ۱۲۰ دقیقه

تعداد سؤال: ۹۰

عنوان مواد امتحانی، تعداد و شماره سوالات

ردیف	مواد امتحانی	تعداد سؤال	از شماره	تا شماره
۱	مجموعه دروس تخصصی: زبان عربی - فلسفه - کلام اسلامی - منطق	۹۰	۱	۹۰

استفاده از ماشین حساب مجاز نیست.

این آزمون نمره منفی دارد.

حق جاپ، تکثیر و منتشر می‌زاید به هر روش (الکترونیکی و...) بس از برگزاری آزمون، برای تمام اندکس خلبان و حقوقی تنها با محض این سازمان عبارت می‌باشد و با مختلفین برگزار عورات رفتار می‌شود.

* داوطلب گرامی، عدم درج مشخصات و امضا در مندرجات جدول ذیل، بهمنزله عدم حضور شما در جلسه آزمون است.

اینچنانب..... با شماره داوطلبی در جلسه این آزمون شرکت می‌نمایم.

امضا:

■ ■ عین الأصح و الأدق في الجواب للترجمة أو المفهوم أو التعريب (١٠ - ١)

- ١- «وَلَا تَقْنُطْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ، إِنَّ السَّمْعَ وَالبَصَرَ وَالْفَوَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانُوا عَنْهُ مَسْؤُلُّا»:

١) چیزی را که علم آن را نداری دنبال مکن، چه گوش و چشم و دل همگی و بطور جمعی پاسخگوی آن خواهند بود!

٢) برآنچه بدان وقوف نداری تکیه مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب تو جمعاً در مورد آن سؤال خواهند شد!

٣) از آنچه بدان علم نداری پیروی مکن، چه هر یک از گوش و چشم و دل در مورد آن پاسخگو می‌باشند!

٤) بر چیزی که نمی‌دانی توقف مکن، زیرا شناوی و بینایی و قلب همگی مسؤول آن خواهند بود!

- ٢- «إِنْ أَقْعُدْ أَحَدًا مِنْكُمُ الْكَبِيرَ عَنْ مَكْسِبِهِ وَلِقَاءِ إِخْوَانِهِ، فَزُورُوهُ وَعَظِّمُوهُ وَاسْتَظْهِرُوهُ بِفَضْلِ تَجْرِيَتِهِ!»:

١) اگر کسی از بین شما بخاطر کبر و خودخواهی از کسب روزی باز ایستاد، پس شما او را دیدار کنید و کارش را بزرگ دارید و تجربه‌اش را آشکار کنید!

٢) چنانچه کسی از شما در بزرگسالی از کار کردن و دیدار دوستان ناتوان شد، شما او را دیدار کنید و به بزرگداشت او پردازید و از تجربه‌اش استفاده کنید!

٣) اگر کهولت سن کسی را از بین شما از کار و کسب و دیدار یارانش بازداشت، به دیدارش بروید و بزرگش دارید و از نعمت تجربه‌اش کمک بگیرید!

٤) چنانچه کسی را کهنسالی از کسب روزی ناتوان کرد و از دیدار برادران منع نمود، پس او را ببینید و بزرگ بدارید و بخاطر تجربه عظیمش یاریش کنید!

۳- «أعوامٌ وصل، كان يتسى طولها ذكر النوى، فكأنها أيام!»:

- (۱) سالهای وصلی که یاد فراق، طولانی بودن آن را از یاد می‌برد، گویی که آن سالها روزهایی بیش تبودند!
- (۲) یاد لحظه‌های فراق سالیان پیوند و آشنایی را کوتاه می‌کند، گویی که آن سالها در چشم من بیش از چند روز نبوده‌اند!
- (۳) بخاطر آوردن جدایی طول مدت آشنایی و وصل را محو می‌کند، انگاری که تمام آن سالها طی چند روز اتفاق افتاده است!
- (۴) سالهای وصل را بخاطر می‌آورم، یاد جدایی از آن سالها مدت طولانیش را از ذهن پاک می‌کند، مثل این است که روزها گذشته است!

۴- «وَتَكْرِمُ جَارِنَا مَادَمَ فِينَا وَتَتَبَعِهِ الْكَرَامَةُ حَيْثُ مَا لَاءِ!»:

- (۱) همسایه خود را مدام که بین ما است اکرامش می‌کنیم، و هر کجا برود کرامت خویش را به دنبال او روانه می‌سازیم!
- (۲) همسایه را تا وقتی در بین ما اقامت دارد احترام می‌کنیم، و چون از ما رویگردان شود باز هم او را اکرام می‌کنیم!
- (۳) هر کس را که به ما جور کند نیز مورد مکرمت خود قرار می‌دهیم، و به هر جا روی بیاورد کرم خویش را در پی او می‌فرستیم!
- (۴) آن کس را که در جوار ما بسر می‌برد در معرض احترام قرار می‌دهیم، و چون به سمتی روانه شود با اکرام به دنبال او می‌رویم!

۵- عین الخطأ:

- (۱) إلَى الله أَشْكُو مِنْ مَعْشِرِ يَعْيَشُونَ جَهَّالًا وَ يَمْوَنُونَ ضُلَّالًا؛ مِنْ أَنْ زَيْسَتْ مَنْ كَنَّنَدْ وَ گَمْرَاهَ مَنْ مِيرَنَدْ، بَهَ اللَّهِ شَكَائِتْ مَنْ كَنَّمْ
- (۲) لِيَسْ فِيهِمْ سَلْعَةٌ أَبُورُ مِنَ الْكِتَابِ إِذَا ثَلَى حُقَّ تَلَوْتَهِ؛ نَزَدَ آنَانَ كَالَّاَيِّي بِيَرْوَنَقَتْ إِزْ قَرَآنَ نِيَسَتْ هَرَگَاهْ آَطَلُورْ كَه شَايِسَتْ آَنْ است تَلَوْتَ گَرَددَ.
- (۳) وَ لَا سَلْعَةٌ أَغْلَى ثَمَنًا مِنَ الْكِتَابِ إِذَا حُرْفَ عنْ مَوَاضِعِهِ؛ وَ نَهَ كَالَّاَيِّي گَرَانِبَهَاَتَرْ إِزْ قَرَآنَ است هَرَگَاهْ اَز مَوَاضِعِ خُودَ تَحْرِيفَ گَرَددَ.
- (۴) وَ لَا عَنْدَهُمْ أَنْكَرُ مِنَ الْمَعْرُوفِ وَ لَا أَعْرَفُ مِنَ الْمَنْكَرِ؛ وَ مَنْكَرَتْ اَز اَمْرَ بِهِ مَعْرُوفَ نَزَدَ آنَانَ نِيَسَتْ وَ جَزْ مَنْكَرَ اَز آنَانَ نَمِيَ شَنَاسَمْ!

۶- «وَ مَا كَنْتَ مِنْ أَدْرِكَ الْمَلَكَ بِالْمَنْيِ وَ لَكِنْ بِأَيَّامِ أَشْبَنَ النَّوَاصِيَا!». عِنْ الْأَقْرَبِ إِلَى مَفْهُومِ الْبَيْتِ:

- | | |
|---|--|
| کَه نَبُودَ اندَرَ جَهَانَ بَيِّ رَنجَ گَنجَ! | ۱) اَيْ مَسِيحَ خَوْشَ نَفْسَ چَوْنَى زَرْنَجَ |
| تاَ بهَ كَيِّ اَيِّ فَلَكَ، اَيِّ دُورَ مَكْرَرَ دِيدَنَ! | ۲) عَمَرَ بَگَدَشَتْ وَ نَدِيدِيَمْ بَهِ خَوْدَ رَوْزَبَهِيَ |
| اَيِّ رَشَتَهَ رَاهَ نَقْدَ جَوَانِي خَرِيدَهَاَمْ! | ۳) مَوَى سَپِيدَ رَاهَلَكَمْ بَهِ رَايِگَانَ نَدادَ |
| بَازَدَارَدَ پَيَادَهَ رَاهَ سَبِيلَ! | ۴) خَوابَ نَوْشِينَ بَامَادَهَ رَحِيلَ |

۷- «إن كان لا يُقْنِيك ما يكفيك» فكلّ ما في الأرض لا يُقْنِيك!». عين ما لا يناسب مفهوم البيت:

فریدون به ملک عجم، نیم سیر!

یا قناعت پر کند یا خاک گورا!

آنکه آن داد به شاهان، به گدایان این دادا

نعمت روی زمین پر نکند دیده تنگ!

۱) گدارا کند یک درم سیم سیر

۲) گفت چشم تنگ دنیادوست را

۳) گنج زر گر نبود گنج قناعت بر پاست

۴) روده تنگ به یک نان جوین پر گردد

۸- «گرسنگی و قحطی نمی‌توانند بر جنگجوی شجاع چیره گردند و اورا از مبارزه بازدارند. كما اینکه گرمای سوزان نمی‌تواند بر گیاهان صحرایی تأثیر کندا». عین الصحيح:

۱) لا يمكن للجوع والمجاعة التغلب على المكافح الباسل و تمنعه من النضال، كما أن شدة الحر لا تؤثر على الأشجار الصحراوية!

۲) إن الجوع والجدب لا يمكن لها الغلبة على كلَّ محارب شجاع و تمنعه عن المحاربة، كما أن حماره القبيط لا يمكن له التأثير على النباتات البرية!

۳) إن المجاعة والجوع لا تستطيعان أن تغلب المناضل الباسل و تشغله عن المحاربة، كما أن شدة الحرارة لا يمكن أن تتأثر بالأشجار الصحراوية!

۴) لا يستطيع الجوع والمجاعة أن يتغلبا على المناضل الشجاع و يشغلاه عن المناضلة، كما أن حماره القبيط لا تستطيع أن تؤثر على النباتات البرية!

۹- «زنهر از اینکه در بین مردم چون حیله گران زندگی کنید و در بین مسلمین تفرقه بیفکنیدا»: عین الخطأ:

۱) إياكم و المعيشة بين الناس كعيش الماكرين، و أن تفرقوا بين المسلمين!

۲) إياكم إياكم أن تعيشوا بين الناس عيشة الماكرين و تشقو عصا المسلمين!

۳) حذار من العيش بين الأئمَا كما يعيش المحتالين و أن لا تشقو عصا المسلمين!

۴) أحذرُكم من أن تعيشوا بين الأئمَا عيش المحتالين و أن تتبّعوا الفرقة بين المسلمين!

۱۰- «برخی از صنایع ادبی در ضربالمثلهای عربی نفوذ کرده بود، اما در تمام آنها عمومیت نداشت، بلکه بسیاری از این ضربالمثلها خالی از هر نوع فن و بیانی بود، زیرا ضربالمثلها عادتاً در زبان محاوره رایج است!». عین الصحيح:

۱) كانت قد تسربت الأمثال العربية في المجتمع العربي دون بعضه، والأمثال الأدبية هذه كثيرة ما كانت خالية عن الفن و البيان، وكانت تسود في لغة التحاور كالعادة!

۲) بعض الصنائع الأدبية كانت قد تسربت في الأمثال العربية، ولكنها لا تعم كلها، بل كثير من هذه الأمثال كانت مغسولة من كل فن و بيان، لأن الأمثال تجري في لغة التخاطب عادة!

۳) من الصنائع الأدبية ما كانت تتفذ في الأمثال العربية، ولكن لا تشمل كل ذلك، بل كثيرة ما كانت الأمثال تضرب دون أي فن و بيان، لأن الأمثال هذه جارية في لغة الحوار كالعادة!

۴) كانت الصنائع الأدبية تدخل في أمثال اللغة العربية، ولكنها لا توجد في كلها، بل الأمثال العربية كانت تخلو من الفن و البيان كثيراً، و عامة الناس تستفيد منها في لغتها الدارجة عادة!

■ ■ عين المناسب للجواب عن التشكيل (١١-١٣)

١١- عين الصحيح:

- ١) إنما من علامات الفقه الحلم و الصنم!
- ٢) التواضع أن تعطى الناس ما تحب أن تعطاها!
- ٣) من أنصف الناس من نفسه رضي به حكمها بغيره و لا شك فيه!
- ٤) العامل عن غير بصيرة كالسائل على غير الطريق، لا يزيد سرعة السير إلا البعد!

١٢- عين الخطأ:

- ١) مما لا شك فيه أن حملة العلم في الملة الإسلامية كان أكثرهم العجم،
- ٢) و السبب في ذلك أن الملة في أولها لم يكن فيها علم و لا صناعة لعفاضة أحوال السداجة و البداءة،
- ٣) و إنما أحكام الشريعة التي هي أوامر الله و ثوابه كان الرجال ينقلونها في صدورهم،
- ٤) وقد عرفوا مأخذها من الكتاب و السنة بما تلقوه من صاحب الشرع و أصحابه!

١٣- عين الخطأ:

- ١) إن الذين لم يبنهم الحب أجنحة لا يستطيعون أن يطيروا إلى مأواه الغيم،
- ٢) ليروا ذلك العالم لسحرى الذي طافت فيه روحى في تلك الساعة المحرنة،
- ٣) إن الذين لم يتخذهم الحب أثياعا لا يسمعون الحب متكلما،
- ٤) فهم و إن فهموا معانى هذه الصفحات الضئيلة لا يمكنهم أن يروا ما وراء ذلك!

■ ■ عين الصحيح عن الإعراب و التحليل الصرف (١٤ - ١٨)

١٤- «ذلك أن لم يكن ربك مهلك القرى بظلم و أهلها غافلون»:

- ١) أن: مخففة «أن» المشبهة بالفعل، اسمها ضمير الشأن، و الجملة اسمية و خبر للمبتدأ «ذلك»
- ٢) أهل: اسم جمع، و مرفوع على الابداء، و الجملة اسمية و حالية، و صاحب الحال «مهلك» و الرابط ضمير «ها»
- ٣) يكن: فعل مضارع و مجزوم بحرف لم، و عالمة جزمه حذف حرف العلة؛ من الأفعال الناقصة و اسمه «رب»
- ٤) القرى: جمع تكسير (مفرده: قرية، مؤنث)، مضاد إليه و مجرور محلاً في اللفظ، و في المعنى نائب فاعل لشبيه الفعل «مهلك»

١٥ - « و كَائِنٌ مِّنْ قُرْيَةٍ هِيَ أَشَدَّ قَوَّةً مِّنْ قُرْيَتَكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَكَنَاهُمْ فَلَا نَاصِرٌ لَّهُمْ ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْجَمْلَتَيْنِ « هِيَ أَشَدَّ » و « أَهْلَكَنَاهُمْ » :

١) نَعْتُ لِلْمَنْعُوتِ « قُرْيَةٍ » / خَبَرُ الْمُبْدَأِ « كَائِنٌ »

٢) خَبَرُ الْمُبْدَأِ « كَائِنٌ » / خَبَرُ بَعْدِ خَبَرِ الْمُبْدَأِ « كَائِنٌ »

٣) حَالٌ لِذِي الْحَالِ « قُرْيَةٍ » / صَلْتَهُ ثَانِيَةً لِلْمَوْصُولِ « الَّتِي »

٤) حَالٌ لِصَاحِبِ الْحَالِ « قُرْيَةٍ » / مُسْتَأْنَفَةٌ لَا مَحْلٌ لَهَا مِنْ إِعْرَابٍ

١٦ - « آتَوْنِي زِيرَ الْحَدِيدَ حَتَّى إِذَا سَاوَى بَيْنَ الصَّدْفَيْنِ قَالَ انْفَخُوا حَتَّى إِذَا جَعَلَهُ نَازًا قَالَ آتَوْنِي أَفْرَغْ عَلَيْهِ قَطْرًا ». عَيْنَ الصَّحِيحِ :

١) سَاوَى : فَعْلٌ ماضٍ مِنْ بَابِ مِفَاعَلَةٍ وَ لَفِيفِ مَقْرُونٍ ، وَ فَاعِلُهُ الضَّمِيرُ الْمُسْتَتَرُ فِيهِ جَوَارِزَ تَقْدِيرِهِ « هُوَ » وَ الْجَمْلَةُ فَعْلِيَّةٌ وَ فِي مَحْلِ نَصْبٍ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ !

٢) آتَوْا (الْأُولَى) : فَعْلٌ أَمْرٌ مِنْ الْمَجْزَدِ الْثَلَاثِيِّ ، مَعْتَلٌ وَ نَاقِصٌ (إِعْلَالُهُ بِالْحَذْفِ) ، وَ مَبْنَىٰ عَلَى حَذْفِ نُونِ الْإِعْرَابِ

٣) قَطْرًا : مُنْتَازٌ عَلَيْهِ ، وَ هُوَ إِمَّا مَفْعُولٌ ثَانٌ لِفَعْلِ « آتَوْا » أَوْ مَفْعُولٌ لِفَعْلِ « أَفْرَغْ » وَ الْعَالِمُ الْآخَرُ مُسْتَغْنٌ عَنِ الْمَعْمُولِ

٤) أَفْرَغْ : مُنْتَازٌ عَلَيْهِ ، مَجْزَدٌ ثَلَاثِيٌّ وَ جَوَابٌ طَلْبٌ وَ مَجْزُومٌ عَلَى أَنَّهُ جَوَابٌ لِشَرْطِ مَحْذُوفٍ مَعَ أَدَانَهِ

١٧ - « مَا مَلُومُ الْمَتَائِيَّ » وَ « مَا مَشْكُورُونَ الْبَخَلَاءِ ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ الْكَلْمَتَيْنِ « الْمَتَائِيَّ » وَ « مَشْكُورُونَ » :

١) صَفَةٌ مُشَبَّهَةٌ عَلَى وَزْنِ اسْمِ الْفَاعِلِ ، مُبْدَأٌ مَؤْخَرٌ وَ مَرْفُوعٌ بِضَمْمَةٍ ظَاهِرَةً / اسْمٌ « مَا » شَبِيهُ بِلِيسٍ وَ مَرْفُوعٌ بِالْوَالِو

٢) اسْمٌ فَاعِلٌ وَ مَصْدِرُهُ « تَائِيٌّ » وَ نَائِبٌ فَاعِلٌ لِشَبِيهِ الْفَعْلِ « مَلُومٌ » / اسْمٌ مَفْعُولٌ وَ خَبَرٌ مَقْدَمٌ وَ مَرْفُوعٌ بِالْوَالِو

٣) فَاعِلٌ لِشَبِيهِ الْفَعْلِ « مَلُومٌ » وَ مَرْفُوعٌ بِضَمْمَةٍ مَقْدَرَةٍ / صَفَةٌ مُشَبَّهَةٌ وَ هُوَ « فَعْوُلٌ » بِمَعْنَى مَفْعُولٌ ، وَ مُبْدَأٌ وَ مَرْفُوعٌ

٤) مشْتَقٌ وَ اسْمٌ فَاعِلٌ وَ مَصْدِرُهُ « تَائِنٌ » وَ مَرْفُوعٌ بِضَمْمَةٍ مَقْدَرَةٍ / مشْتَقٌ وَ اسْمٌ مَفْعُولٌ وَ شَبِيهُ الْفَعْلِ وَ فَاعِلُهُ « الْبَخَلَاءِ »

١٨ - « عَلَيْكُمْ بِالْتَّوَاصِلِ وَ التَّبَادُلِ ، وَ إِيَّاكُمْ وَ التَّدَابِرِ وَ التَّقَاطِعِ! ». عَيْنَ الصَّحِيحِ عَنِ اعْرَابِ « عَلَيْكُمْ » وَ « إِيَّاكُمْ » :

١) شَبِيهُ جَمْلَةٍ وَ خَبَرٌ مَقْدَمٌ وَ جَوَابٌ / مَحْدُورٌ مِنْهُ وَ مُبْدَأٌ وَ مَرْفُوعٌ مَحْلًا

٢) جَارٌ وَ مَجْرُورٌ وَ مَحْدُورٌ مِنْهُ / اسْمٌ فَعْلٌ مَرْتَجِلٌ وَ فَاعِلُهُ ضَمِيرٌ « كُمْ » الْبَارِزُ

٣) اسْمٌ فَعْلٌ مَنْقُولٌ مِنَ الْجَارِ وَ الْمَجْرُورِ / مَفْعُولٌ بِهِ لِفَعْلٌ مَحْذُوفٌ مِنْ بَابِ التَّحْذِيرِ

٤) مَفْعُولٌ بِهِ لِفَعْلٌ مَحْذُوفٌ مِنْ بَابِ الإِغْرَاءِ / مَحْوُلٌ مِنَ الضَّمِيرِ الْمُنَصَّلِ لِتَعْذِيرٍ تَفَرِّدَهُ

■ ■ عين المناسب للجواب عن الأسئلة التالية (١٩ - ٣٠)

١٩- عين الخطأ عن صيغة الأسماء التي أشير إليها بخط:

- ١) «قالوا معدرة إلى ربكم» (مصدر ميمي)
- ٢) سبّح الله تسبيحة (اسم النوع أو الهيئة)
- ٣) «يظنون بالله غير الحق ظن الجاهليه» (مصدر صناعي)
- ٤) أطلب الإجابة عند اقشعرار الجلد و عند إفاضة العبرة! (مصدر ريعي مزدوج)

٢٠- عين ما فيه لام الجمود:

- ١) جُد في حياتك لتسود الآخرين!
- ٢) و ما كان الله ليطلع عباده على الغيب!
- ٣) و من يحفر بئراً ليصرع واحداً سُيصرع يوماً بالذى هو حافر!
- ٤) نبَى يرى ما لا ترون و ذكره أغار لعمري في البلاد و أنجدا!

٢١- عين اسم الفعل بمعنى الأمر:

- ٢) هيئات الذلة متا!
- ٤) شئان ما بين المجتهد و الكسلان!

٢٢- عين الصحيح عن المصغر للأسماء التالية: بنت، اسم، كتاب، سوداء:

- ٢) بنىَت، اسْمِ، كتَبَ، سُوِيدَا
- ٤) بنِيَّة، سَمَيَّ، كتَبَ، سُوِيدَاء

٢٣- عين ما ليس فيه حرف جز زائد:

- ١) «أليس الله بأحكم الحاكمين»
- ٢) «و ما الله بعفا عن عما تعملون»
- ٣) «ما نرى في خلق الرحمن من تفاوت»
- ٤) «كتاب أنزلناه إليك لتخرج الناس من الظلمات إلى النور»

٢٤- عين ما لم يتقدّم الخبر وجواباً:

- ١) أين أخوك، ما رأيته منذ مدة!
- ٣) أطالبة في الصفت أم طالب!
- ٤) إنما شجاع من يحارب شيطان نفسه!

٢٥- عين الخطأ (في العدد):

١) إله أتى لنا بمائة دليل و نيف ليثبت مدعاه!

٢) له سُّتُّ و نيف من المقالات العلمية البارعة!

٣) يدرس في كلية ألف و نيف من الطلبة و الطالبات!

٤) كان يطالعنا من الأجرة تسعين و نيفاً من التومانات!

٢٦- عين حرف «لا» ليست لنفي الجنس:

١) لا عمل خير ضائع و لا عمل سوء راجح!

٢) لا مهملاً واجبهاته ناجح!

٣) لا في الصفت معلم و لا طالب!

٢٧- عين الخطأ نحوياً:

١) كفى بالمرء خيانة أن يكون أميناً للخونة!

٢) كل إباء يتضح بما فيه!

٣) من أراد البقاء ليوطن نفسه على المصائب!

٤) الوضيغ من وضع نفسه!

٢٨- عين العبارة التي جاء فيها المفعول المطلق متين:

١) جلست على الكرسي جلوساً صحيحاً!

٢) كتبت كتاباً لم يكتب أحد مثله!

٣) علمته الدرس مرتين اثنين!

٤) مشيت مشياً لا يمشيه أحد!

٢٩- عين الصحيح في المفعول لأجله:

١) على المؤمن أن لا يكذب في حياته اذخراً للمال فقط!

٢) إنها طالعت هذه المقالة و جمعت آراء كاتبها إفاده منه!

٣) قمنا بإقامة الحصون حولنا إحاطة العدو اللدود بنا!

٤) يبجل الناس الإنسان الصادق جبًا لصدقه في العمل!

٣٠- عين الخطأ في إعراب المستثنى:

١) ما نجح من طالبات صفتنا إلا عشرين منها!

٢) لم يبق في الصفت إلا خمسة و عشرين من الطلبة!

٣) لن يفوز في السباق إلا هؤلاء المتأثرون في التدريب!

٤) لم يفز في سباق العام الماضي إلا المتأثرون والمتاثرات!

٣١- طبق نظريه اتحاد عقل يا معقول در حكمت متعاليه، «كلما يراه الانسان في هذا العالم او بعد ارتحاله الى الآخرة فانما

.....
يراه.....».

١) في ذاته وفي عالمه.

٢) في ذاته بالاشراقات العقل الفعال.

٣) في عقل الفعال وفي عالم العقل.

٤) في ذاته عقل الفعال حين الاتصال به.

- ۳۲- برای اثبات قاعدة «بسیط الحقيقة کل الاشیاء و لیس بشیء منها» از دو دلیل استفاده می‌شود: (۱) کمال معلول باید بنحو اعلى و اشرف، در علت وجود داشته باشد؛ (۲) اگر بسیط مغض حاوی حقایق همه اشیاء نباشد (وجدان و فقدان) مرکب خواهد بود. درباره این دو دلیل نظر صدرا چیست؟

- (۱) هر دو دلیل به یک نتیجه منتج می‌شود، اثبات وحدت شخصی وجود.
- (۲) دلیل اول با وحدت شخصی و دلیل دوم با کثرت وجود، تناسب دارد.
- (۳) دلیل دوم با وحدت شخصی و دلیل اول با کثرت وجود، سازگار است.
- (۴) قاعده، با وحدت شخصی وجود ملزم‌مدد دارد ولی هر دو دلیل ناقص هستند.

- ۳۳- به نقل صدرا، محقق خفری استدلال کرده اگر موجود مطلق من حیث هو مطلق، مبدأ داشته باشد، تقدم شیء بر خودش لازم می‌آید که محال است. نظر صدرا درباره این استدلال چیست؟

- (۱) وحدت در برهان و در استحاله دور، وحدت نوعی و استدلال تمام است.
- (۲) مغالطه است زیرا وحدت در برهان و در استحاله دور، وحدت عددی و شخصی است.
- (۳) مغالطه است زیرا وحدت در استحاله دور و در برهان وحدت نوعی است و نه وحدت عددی.
- (۴) مغالطه است زیرا وحدت در برهان، وحدت نوعی، و در استحاله دور، وحدت عددی است.

- ۳۴- طبق نظر صدرا در شواهد الربویه، «نسبت وجود به ماهیت» چگونه است؟

- (۱) ضرب من الحکایة لالحقيقة
- (۲) الماهية موجودة والوجود من عوارضها
- (۳) الماهية متعددة مع مفهوم الموجود المشتق
- (۴) ان الماهية بمنزلة الاطوار و درجات الوجود

- ۳۵- برهان «فصل و وصل» و برهان «قوه و فعل»، چه چیزی را اثبات می‌کنند؟

- (۱) وجود هیولی را اثبات می‌کنند.
- (۲) وجود صورت جسمیه را اثبات می‌کنند.
- (۳) اولی وجود هیولی و دومی وجود صورت جسمیه را اثبات می‌کند.
- (۴) دومی وجود هیولی و اولی وجود صورت جسمیه را اثبات می‌کند.

- ۳۶- عنوان نمط رابع «فى الوجود و عللہ» است، خواجه شرح این عبارت می‌گوید: «الوجود هيئنا هو المطلق الذي يحمل على الوجود الذي لاعلة له، وعلى الوجود المعلم المقول بالتشكيك فيكون عرضياً...»، منظور از تشکیک در شرح خواجه کدام است؟

- (۱) تشکیک عامی چون در حکمت مشاء هیچ امر ذاتی مشکک نیست.
- (۲) تشکیک خاصی چون در حکمت اشراف ذاتیات می‌توانند مشکک باشند.
- (۳) تشکیک خاص‌الخاصی چون در حکمت مشاء ذاتیات می‌توانند مشکک باشند.
- (۴) تشکیک خاص‌الخاصی چون در حکمت اشراف ذاتیات نمی‌توانند مشکک باشند.

- ۳۷- طبق نظر خواجه نصیر در شرح اشارات، منظور شیخ از جمله «مفروضه در متن زیر، کدام نوع است؟ «إما أن تقتضي علة هي الآحاد بأسرها، فتكون معلولة لذاتها، فإن تلك الجملة و الكل شيء واحد.»

- (۱) أن يحصل عند اجتماع الأجزاء شيء غير الاجتماع.
- (۲) أن لا يحصل عند اجتماع الأجزاء شيء غير الاجتماع.
- (۳) أن يحصل هناك بعد الاجتماع شيء آخر، هو مبدأ فعل أو استعداد.
- (۴) أن يحصل هناك مع الاجتماع هیأة، أو وضع ما، متعلقة بالاجتماع.

- ۳۸- طبق نظر صدرا، علم حضوری عبارت است از:

- (۲) حضور و حصول عین موجودات در نفس.
- (۴) شهود اشرافی نفس به صورت موجود در نفس.

- ۳۹- در حکمت اشراف «ویژگی نور مجرد» کدام است؟

- (۴) بسیط فی الذات
- (۳) ادراک ذات

- ۴۰- مراد از «صیاصی انسیه» در سخنان شیخ اشراف، چیست؟

- (۱) مثال انسان
- (۴) بدن انسان
- (۳) عقل انسان

- ۴۱- مراد ابن سینا از «و هی علة الجمع بینهما» در عبارت «العلة الموجدة للشیء علة لبعض تلك العلل او لجميعها فی الوجود و هی علة الجمع بینهما»، کدام است؟

- (۱) علت مرکب، علت صورت نیز هست.
- (۲) جامع بین ماده و صورت، علت مرکب است.
- (۳) جمع اعتباری بوده و علت جامع بودن نیز امری اعتباری است.
- (۴) علت وقتی جامع باشد، جمع لزوماً باید امر موجود در خارج باشد.

- ۴۲- منظور از جملة «الأنوار المجردة كلها باصرة» چیست؟

- (۲) علمها عین ذاتها
- (۴) المشاهدة و الابصار طرق علمها

- ۴۳- «نور سانح» در اصطلاح حکمای اشرافی، کدام است؟

- (۱) سلسله انوار قاهر طولی
- (۲) سلسله انوار قاهر عرضی
- (۳) نور عارض در انوار مجرد (از ناحیه نور الانوار)
- (۴) نور عارض در اجسام (از ناحیه نور الانوار)

- ۴۴- طبق نظر حکمای اشرافی، تذکر و یادآوری چگونه رُخ می‌دهد؟

- (۱) باسترجاع نورالمدیر ایاها من الخيال لكونها خزانة الحس المسترک
- (۲) باسترجاع نورالمدیر ایاها من الحافظة هی خزانة الاحکام الوهمیه
- (۳) باسترجاع نورالمدیر ایاها من عالم العقل، يحتوى جميع صور الموجودات
- (۴) باسترجاع نورالمدیر ایاها من عالم الذکر و هو من موقع سلطان الانوار الا سفهیدية الفلكية

- ۴۵- تمایز بین فعل واجب و اثر واجب چیست؟

- (۱) فعله حقيقة الوجود و اثره الماهیات
- (۲) فعله الوجود مطلقاً و اثره لوازم الوجودات من الماهیات

- ۴۶- (۳) فعله وجود الصادر الاول و اثره جهات الصادر الاول من جهة ماهیته و امکانه و فقره و ...

- ۴۷- (۴) فعله واحد بالذات من جهة کونه موجوداً فایضاً عن الاول و اثره کثرات بالعرض للحقوق الماهیات الممکنه مثار الكثرة.

- ۴۸- فرق بین ذات و صفات الهی، چگونه است؟

- (۱) كالفرق بين الوجود والماهية
- (۲) كالفرق بين المفهوم والمصدق
- (۳) كالفرق بين الاسم والصفة
- (۴) كالفرق بين الجوهر والعرض

- ۴۹- طبق نظر ملاصدرا در قیامت، کدام دسته از اجسام، با ارواح محشور می‌شوند؟

- (۱) برازخ علوی
- (۲) اجسام خیالی
- (۳) اجسام نوری اخروی
- (۴) اجسام فلکی نوری

- ۵۰- منظور شیخ از: «کل حادث فقد کان قبل وجوده ممکن الوجود فکان امکان وجوده حاصلأ...» چیست؟

- (۱) إن الامکان امر اضافي فيكون مغایراً لكونه مقدوراً

- (۲) بيان كون كل حادث مسبقاً بموضع أو ماده

- (۳) أن الامکان في نفسه اعتبار عقلي متعلق بشيء خارجي

- (۴) إن الامکان بالقياس إلى وجود بالذات فيكون للشیء بالقياس إلى وجوده

- ۴۹- طبق نظریه ملاصدرا، نفس در مرتبه «عقل بالفعل» برای چه گروه‌هایی تحقق می‌یابد؟
- (۱) اکثر مردم (۲) انبیاء الهی (۳) حکماء متاله (۴) حکماء راسخین
- ۵۰- طبق نظر صدرا، اصلی که بسیاری از شباهات وارد بر وجود ذهنی را مرتفع می‌سازد، کدام است؟
- (۱) إن كل ماهية أو معنى لشيء فهو تابع لنحو من الوجود يخصه و يتربّ عليه آثاره المخصوصة.
- (۲) إن الله سبحانه خلق النفس الإنسانية بحيث يكون لها اقتدار على إيجاد صور الأشياء في عالمها، لأنها من سُنْنَةِ الْمَلْكُوتِ وَعَالَمِ الْقَدْرَةِ.
- (۳) فاعلم ان في الكلام خلط يوجب الغلط وقد وقع فيه كثير من المتكلسين للاشتباه الواقع هبها من جهة وضع الكلي موضع الطبيعة لاشرط شيء.
- (۴) إن العمل والاتحاد بين الشيئين قد يكون ذاتياً أولياً مبنناً، الاتحاد بينهما في المفهوم والعنوان وقد يكون عرضياً متعارفاً معناه الاتحاد بينهما في الوجود دون المفهوم.
- ۵۱- «مرتكب گناه کبیره» طبق نظر و اصل ابن عطاء و طبق نظر حسن بصري است.
- (۱) فاسق - کافر (۲) منافق - فاسق (۳) فاسق - منافق (۴) منافق - کافر
- ۵۲- طبق نظر اشعری در مورد «کلام خدا و قرآن»، قرآن
- (۱) کلام خدا و قدیم است نه حارت.
- (۲) کلام نفسی واحد قدیم است همچون کلام لفظی.
- (۳) دلالت مخلوق و محدث است ولی مدلول قدیم و ازلی است.
- (۴) کلام خدا است و کلام مانند سایر صفات ذاتی خداوند، قدیم و قائم بهذات است.
- ۵۳- «عدلیه»، کدامیک از فرق اسلامی است؟
- (۱) کرامیه (۲) معترله (۳) شیعه (۴) ماتریدیه
- ۵۴- طبق نظر اشعره، استطاعت انسان فعل است.
- (۱) غیر انسان و قبل از (۲) عین انسان و همراه با (۳) عین انسان و مقدم بر
- ۵۵- اشعری در کدام کتب به بحث «امامت» پرداخته و نظریه شیعه را در امامت ابطال می‌نماید؟
- (۱) الموجز، اللمع، الأبانة عن اصول الدينية.
- (۲) الفصول، اللمع، مقالات الاسلاميين.
- (۳) الموجز، الفصول، استحسان الخوض في علم الكلام.
- (۴) مقالات الاسلاميين، استحسان الخوض في علم اکلام، الموجز.
- ۵۶- نظر خواجه طوسی در مورد «سمیع و بصیر بودن خداوند»، کدام است؟
- (۱) العقل دل على اتصافه بالسميع وال بصير و النقل دل على استحالة الآلات.
- (۲) العقل دل على اتصافه بالأدراك و النقل دل على استحالة الآلات.
- (۳) النقل دل على اتصافه بالسميع وال بصير و العقل دل على استحالة الآلات.
- (۴) النقل دل على اتصافه بالأدراك و العقل دل على استحالة الآلات.

- ۵۷- منظور از «عدل»، در اصطلاح متكلمین معتبرله چیست؟
- ۱) ان الله تعالى أحسن نظرأ العباده منهم لأنفسهم و الحال هذه
 - ۲) أن افعاله كلها حسنة و أنه لا يفعل القبيح و لا يدخل بما هو واجب عليه
 - ۳) خلق العالم من الله حسن ليتضمن نفع الغير و احتراز عن اضرار بالغير
 - ۴) أن افعاله كلها حسنة مع انه هو الفاعل صور القبيحه المنكره، لانه يحسن من جهة الحكمه
- ۵۸- به نظر خواجه طوسی، وجوب امر به معروف و نهی از منکر چگونه وجوی است؟
- ۱) عقلی
 - ۲) سمعی
 - ۳) عقلی و عرضی
 - ۴) سمعی و عقلی
- ۵۹- به نظر خواجه، جواز عفو الهی چگونه است؟
- ۱) سمعی
 - ۲) عقلی و سمعی
 - ۳) عقلی و عرفی
 - ۴) عقلی
- ۶۰- از نظر خواجه طوسی، اراده خداوند زیرا در غير این صورت لازم می‌آید.
- ۱) زاید بر داعی است - دور و تعدد قدماء
 - ۲) زاید بر داعی است - دور و تسلسل و تعدد قدماء
 - ۳) زاید بر داعی نیست - تسلسل و تعدد قدماء
 - ۴) زاید بر داعی نیست - دور و تسلسل و تعدد قدماء
- ۶۱- این عبارت خواجه طوسی: «اجتماع القدرة على المستقبل مع العدم»، برای اثبات کدامیک از صفات خداوند است؟
- ۱) خالق بودن
 - ۲) مرید بودن
 - ۳) عالم بودن
 - ۴) مختار بودن
- ۶۲- مرکز و محور نمایش کیهانی در تفکر قرون وسطی، کدام است؟
- ۱) خدا
 - ۲) انسان
 - ۳) طبیعت
 - ۴) دین (کلیسا)
- ۶۳- طبق نظر شلایر ماخر (مؤسس الهیات اعتدالی)، «مبنای دیانت» چیست؟
- ۱) انتباہ دینی
 - ۲) اراده اخلاقی
 - ۳) تعالیم وحیانی
 - ۴) عقل معرفت‌آموز
- ۶۴- در الهیات پویشی، طبق نظر هارتشورن و وايتهاед
- ۱) خداوند حکم‌فرمای قیوم نظام آفرینش است.
 - ۲) عمل خداوند اولا و بالذات در «ساحت» خودی و هویت انسانی رخ می‌دهد.
 - ۳) هر رویدادی محصول مشترک علل قانونمند و خودآفرینی و تأثیر خداوند است.
 - ۴) هرگونه اشاره و استنادی به خداوند باید منعکس‌کننده یک زمینه درگیر شدن انسانی باشد.
- ۶۵- طبق نظر بریت ویث، یکی از کارکردهای مهم زبان دینی، کدام است؟
- ۱) کارکرد کنشی
 - ۲) کارکرد امری
 - ۳) بیان تجربه دینی
 - ۴) بیان مقاصد اخلاقی
- ۶۶- طبق نظر آکویناس، لفظی مانند «عادل»، چگونه هم بر مخلوق و هم بر خالق اطلاق می‌شود؟
- ۱) بهنحو حمل تمثیلی
 - ۲) بهعنوان مشترک معنوی
 - ۳) بهنحو حمل اولی (مفهومی)
- ۶۷- نخستین اشخاصی که در اسلام و نیز مسحیت واژه «کلام جدید» را به کار برده‌اند، به ترتیب چه کسانی هستند؟
- ۱) شبی نعمانی - آکویناس
 - ۲) شهید مظہری - آتنوی فلو
 - ۳) محمد ابن اسحاق ندیم - پل تیلیخ

- ۶۸- کسانی که مدعی اند تمام تجربه‌های دینی واجد عناصری مشترکند بر چه نوع تجربه‌هایی تأکید می‌ورزند؟

(۱) تجربه‌های عرفانی

(۲) تجربه‌های مافوق طبیعی

(۳) تجربه‌های مبتنی بر ادراک حسی

(۴) تجربه‌های مبتنی بر معرفت استنتاجی

- ۶۹- از نظر ویلیام آستون، «تجربه دینی» چگونه است؟

(۱) همچون تجربه حسی، همگانی است.

(۲) ارائه نوعی تبیین مافوق طبیعی است.

(۳) همان ساخت تجربه حسی را دارد.

(۴) تجربه‌ای شهودی است که اعتبارش قائم به خود است و مستقل از مفاهیم، اعتقادات یا اعمال می‌باشد.

- ۷۰- طبق نظریه نوادر تو دوکسی، اگزیستانسیالیسم و پوزیتویسم، رابطه علم و دین چگونه است؟

(۱) مکمل یکدیگرند.

(۲) دو مقوله کاملاً متمایزند.

(۳) معارض و رقیب یکدیگرند.

(۴) موازی ولی سازگار با یکدیگرند.

- ۷۱- ابن سینا می‌گوید که نسبت محمول، و آنچه همانند محمول است، به موضوع یا واجب است یا ممکن یا ممتنع.

تفسیر فخر رازی و خواجه نصیر، به ترتیب، از «آنچه همانند محمول است» چیست؟

(۱) عقد الوضع گزاره حملی - تالی گزاره شرطی

(۲) عقدالحمل گزاره حملی - مقدم گزاره شرطی

(۳) تالی گزاره شرطی - عقد الوضع گزاره حملی

(۴) مقدم گزاره شرطی - عقدالحمل گزاره حملی

- ۷۲- با توجه به دو عبارت «الامکان ما یلازم سلب ضرورة العدم» و «الشیء لا یلازم نفسه»، نظر ابن سینا در مورد

حقیقت امکان، کدام است؟

(۱) الامکان سلب آخر یلازم هذا السلب

(۲) الامکان امر ثبوتی یلزم ذلك السلب

(۳) الامکان سلب الامتناع فی جانب الوجود

(۴) حمل الامکان علی المعدومات صحيح فلا یكون ثبوتاً

- ۷۳- کدام عبارت در بیان تفاوت بین «السالية الضروريه» و «سالية الضروريه»، مفروض به صواب است؟

(۱) ان الثانية تلازم الممتنعة بخلاف الاولى

(۲) ان الاولى ملزمة للمكنته العامة السلبية بخلاف الثانية

(۳) ان الاولى سلب تکیف بالضروريه والثانية سلب تلك الجهة

(۴) ان الثانية سالية جهتها تلك الجهة وال الاولى يقتضي ان يكون الجهة مرفوعة

- ۷۴- کدام مورد، از تفاوت‌های قیاس خلف و قیاس مستقیم نیست؟

(۱) مقدمات قیاس مستقیم لازم نیست فی نفسه مسلم باشند بخلاف قیاس خلف.

(۲) قیاس مستقیم در صدد اثبات مطلوب و خلف در پی ابطال نقیض مطلوب است.

(۳) قیاس مستقیم مشکل از مقدمات متناسب با مطلوب است بخلاف قیاس خلف.

(۴) مطلوب و نقیض آن در قیاس خلف از ابتدا مورد امعان نظر هستند بخلاف قیاس مستقیم.

- ۷۵- نوع ترکیب در عقد الوضع و عقدالحمل قضایای حملیه، به ترتیب چگونه است؟

(۱) ترکیب خبری - ترکیب خبری

(۲) ترکیب تقییدی - ترکیب تقییدی

(۳) ترکیب تقییدی - ترکیب خبری

(۴) ترکیب خبری - ترکیب تقییدی

- ۷۶- ابن سینا درباره صدق و کذب می‌گوید: «لِم يَتَعَيَّنُ فِي بَعْضِ الْمُمْكِنَاتِ عِنْدَ جَمْهُورِ الْقَوْمِ»، مقصود از «بعض الممکنات» چیست؟
- (۱) ممکن‌های احتمالی
 - (۲) ممکن‌های احتمالی
 - (۳) ممکن‌های استعدادی
- ۷۷- ابن سینا عکس مستوی را چنین تعریف می‌کند: «هُوَ أَنْ يَجْعَلَ الْمُحْمُولَ مِنَ الْقَضِيَّةِ مُوضِعًاً، وَ الْمَوْضُوعُ مُحْمُولًاً مَعَ حَفْظِ الْكَيْفَيَّةِ وَ بَقاءِ الصَّدْقِ وَ الْكَذْبِ بِحَالَةٍ»، این تعریف چه اشکالی دارد؟
- (۱) این تعریف جامع نیست.
 - (۲) قید «الصدق» زائد است.
 - (۳) موارد ۱ و ۳ درست است.
- ۷۸- ابن سینا می‌گوید: «وَ أَمَا الْحِجَةُ الْمُحَدَّثَةُ الَّتِي لَهُمْ مِنْ طَرِيقِ الْمَبَايِنَةِ ... وَ إِنْ أَعْجَبَ بَهَا عَالَمٌ، مَزُورَةً»؛ دلیل مباینت برچه چیزی اقامه شده و دانشمندی که آن را پسندیده کیست؟
- (۱) عکس‌پذیری موجب جزئی به موجب جزئی - ارسطو
 - (۲) عکس‌پذیری سالم کلی به سالم کلی - فارابی
 - (۳) عکس‌پذیری موجب کلی به موجب جزئی - جالینوس
 - (۴) عکس‌پذیری سالم کلی به سالم جزئی - اسکندر افروزدی
- ۷۹- بر پایه نقل خواجه نصیر، سالبه جزئی در چه صورت عکس‌پذیر است و چه کسی این عکس‌پذیری را کشف کرده است؟
- (۱) درصورتی که مشروط خاص باشد - فارابی
 - (۲) درصورتی که عرفی عام باشد - فخرالدین رازی
 - (۳) درصورتی که عرفی وجودی باشد - اثیرالدین ابهری
 - (۴) سلب امکان عام ایجاب «مستلزم چیست؟
- ۸۰- «سلب امکان عام ایجاب» مستلزم چیست؟
- (۱) امتناع ایجاب
 - (۲) ضرورت ایجاب
 - (۳) امکان عام سلب
 - (۴) سلب ضرورت سلب
- ۸۱- با کدام قاعده می‌توان ادات نفی را از پشت سور به جلوی سور آورد و سور کلی را جزئی کرد؟
- (۱) حذف سور
 - (۲) نقض سور
 - (۳) معرفی سور
 - (۴) پخش سور
- ۸۲- آیا ضرب اول شکل سوم، براساس تحلیل گزاره در منطق جدب، درست است، چرا؟
- (۱) نه، چون هر دو مقدمه آن کلی است و از مقدمات کلی نمی‌توان نتیجه جزئی گرفت.
 - (۲) آری، چون هر دو مقدمه آن کلی است و از مقدمات کلی می‌توان نتیجه جزئی گرفت.
 - (۳) نه، چون هر دو مقدمه آن جزئی است و از مقدمات کلی نمی‌توان نتیجه کلی گرفت.
 - (۴) آری، چون هر دو مقدمه آن ایجابی است و از مقدمات ایجابی می‌توان نتیجه ایجابی گرفت.
- ۸۳- از فرمول $(\forall x)(Fx \rightarrow Gx)$ ، کدام نتیجه به دست نمی‌آید؟
- (۱) $(\forall y)(Fy \rightarrow Gy)$
 - (۲) $(\exists x)(Gx \& Fx)$
 - (۳) $(\exists x)(\sim Gx \rightarrow \sim Fx)$
 - (۴) $(\exists x)(Fx \rightarrow Gx)$

-۸۴- منفصله در منطق جدید، از کدام گونه است، چرا؟

۱) معادل هیچ کدام از انواع سه‌گانه منفصله در منطق قدیم نیست، زیرا ارتفاع و اجتماع آن جایز است.

۲) حقیقی - چون به کاربرد طبیعی زبان نزدیکتر است و دو منفصله دیگر را با آن، یا با ادات نفی و عطف می‌توان بیان کرد.

۳) مانعه‌الجمع - چون به کاربرد طبیعی زبان نزدیکتر است و دو منفصله دیگر را با آن، یا با ادات نفی و عطف می‌توان بیان کرد.

۴) مانعه‌الخلو - چون به کاربرد طبیعی زبان نزدیکتر است و دو منفصله دیگر را با آن، یا با ادات نفی و عطف می‌توان بیان کرد.

-۸۵- در منطق سنتی، قضیه مهمله مستلزم و قضیه شخصیه مستلزم است.

(۱) کلیه - جزئیه (۲) جزئیه - کلیه (۳) کلیه - کلیه (۴) کلیه - کلیه

-۸۶- اگر p صادق و q کاذب باشد، ارزش صدق عبارت زیر، کدام است؟

$$\{[(p \wedge q) \vee (p \leftrightarrow q)] \& r\} \rightarrow (q \rightarrow p)$$

(۱) صادق

(۲) معادل صدق و کذب ۲ است.

-۸۷- استقرای ریاضی بر کدام مورد استوار است؟

(۱) مشاهده و قیاس خفی

(۲) تناهی و توالی مجموعه‌ای از اعداد طبیعی

(۳) معادل کدام عبارت است؟ $p \equiv q$

$$(q \vee p) \& (p \& q) \quad (۱)$$

$$(q \supset p) \vee (p \supset q) \quad (۲)$$

-۸۸- کدام رابطه درست است؟

$$(\forall x)(Fx \& Gx) \equiv (\forall x)Fx \& (\forall x)Gx \quad (۱)$$

$$(\exists x)(Fx \vee Gx) \equiv (\exists x)Fx \vee (\exists x)Gx \quad (۲)$$

$$(\exists x)(Fx \& Gx) \equiv (\exists x)Fx \& (\exists x)Gx \quad (۳)$$

$$(\forall x)(Fx \vee Gx) \equiv (\exists x)Fx \vee (\exists x)Gx \quad (۴)$$

-۸۹- کدام مورد صورت نمادین عبارت «حداقل دو نفر در کلاس ثبت نام کردند» به شمار می‌آید؟ x در کلاس ثبت نام

کرده است: $(\exists x)$

$$(\exists x)(\forall y)\{Dx \rightarrow [Dy \rightarrow (x \neq y)]\} \quad (۱)$$

$$(\exists x)(\exists y)\{Dx \& [Dy \rightarrow (x \neq y)]\} \quad (۲)$$

$$(\forall x)(\exists y)\{Dx \rightarrow [Dy \& (x \neq y)]\} \quad (۳)$$

$$(\exists x)(\exists y)[(Dx \& Dy) \& (x \neq y)] \quad (۴)$$

سپاهان